

Sygn. akt I KO 77/22
KRI 38

POSTANOWIENIE

Dnia 12 października 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie **K. K.**,
skazanego z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 294 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 12 października 2022 r.,
wniosku obrońcy skazanego o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego Marka Motuka, Pawła Kołodziejskiego, Igora Zgolińskiego od udziału w sprawie wniosku obrońcy o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 28 października 2021 r., II AKa 217/21, z powodu uzasadnionej wątpliwości co do ich bezstronności.

p o s t a n o w i ł:
wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy K. K. z dnia 13 czerwca 2022 r. o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 28 października 2021 r., II AKa 217/21. We wniosku o wznowienie, jak również w piśmie z dnia 28 czerwca 2022 r., obrońca wniósł o wstrzymanie wykonania orzeczonej wobec skazanego kary pozbawienia wolności.

Zarządzeniem z dnia 31 sierpnia 2022 r. wyznaczono skład orzekający w sprawie rozpoznania wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania – a mianowicie Sędziów SN: Marka Motuka, Pawła Kołodziejskiego i Igora

Zgolińskiego, jak również wyznaczono termin posiedzenia w tym przedmiocie na dzień 11 października 2022 r., godz. 8.50.

Postanowieniem z dnia 7 września 2022 r. Sąd Najwyższy nie uwzględnił wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 28 października 2021 r., II AKa 217/21.

Tego samego dnia wpłynął do Sądu Najwyższego wniosek obrońcy skazanego o wyłączenie wcześniej wymienionych Sędziów Sądu Najwyższego od rozpoznania sprawy z uwagi na ujawnioną uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności. Uzasadniając ten wniosek obrońca stwierdził, że dotychczasowy sposób procedowania „Sądu I instancji Sądu II instancji i składu wyznaczonego Sądu Najwyższego” skłania do stanowiska, że skazanemu odmówiono prawa do rzetelnego procesu. Świadczyć o tym ma wyznaczenie terminu posiedzenia niejawnego w jego sprawie na 10 minut, pomimo tego, że obrońca wnioskował o wyznaczenie rozprawy i przeprowadzenie dowodu z wyjaśnień K. K. W dalszej części wniosku obrońca podkreślił wagę wyjaśnień oskarżonego jako dowodu w postępowaniu karnym oraz jego obecności na rozprawie apelacyjnej. Dodał, że skoro art. 547 § 1 k.p.k. wyklucza możliwość zaskarżenia postanowienia wydanego w przedmiocie wniosku o wznowienie, ta okoliczność powinna zobowiązywać do większej wrażliwości na zasady procesu karnego. W jego ocenie przeczy temu wyznaczenie posiedzenia w przedmiocie tego wniosku na czas 10 minut. Daje to podstawę do wnioskowania, że Sąd Najwyższy w tym składzie nie rozpozna sprawy K.K. w sposób wnikliwy i bezstronny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek jest niezasadny i dlatego nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 41 § 1 k.p.k. sędzia ulega wyłączeniu, jeżeli istnieje okoliczność tego rodzaju, że mogłaby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności w danej sprawie. W orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjęto, że bezstronność należy rozumieć jako obiektywną bezstronność sędziego, w tym zarówno subiektywne poczucie sędziego co do własnej bezstronności, jak i jego bezstronność w odbiorze zewnętrznym opartą na zobiektywizowanych przesłankach i analizowaną przez odwołanie się do oceny sytuacji dokonanej przez przeciętnego, rozsądnie rozumującego obserwatora procesu (zob. uchwała SN z

26.04.2007 r., I KZP 9/07, OSNKW 2007, z. 5, poz. 39; wyroki SN: z 8.01.2009 r., III KK 257/08, LEX nr 532400, oraz z 18.03.2009 r., IV KK 380/08, LEX nr 491543). Tym samym, wątpliwość co do bezstronności sędziego powinna być „uzasadniona”. Nie może być ona wynikiem subiektywnego przeświadczenia (urojenia) strony, ale musi ona istnieć obiektywnie.

Analiza dotychczasowego procedowania Sądu Najwyższego w sprawie wniosku obrońcy skazanego K. K. o wznowienie postępowania nie pozwala na stwierdzenie, że wymienieni we wniosku o wyłączenie Sędziowie Sądu Najwyższego zachowali się w sposób mogący wywołać uzasadnioną wątpliwość co do bezstronności.

Przede wszystkim jedyną osobą, spośród wymienionych we wniosku, która do tej pory podejmowała decyzje w sprawie o sygn. akt I KO 77/22 jest SSN Paweł Kołodziejski. Dlatego wręcz niezrozumiałe jest objęcie wnioskiem o wyłączenie także pozostałych Sędziów w sytuacji, gdy podstawą tego wniosku jest dotychczasowy sposób procesowania Sądu Najwyższego. Jedynie na marginesie nadmienić należy, że w taki sam sposób ocenić należy wskazanie przez obrońcę jako przyczyny wyłączenia Sędziów SN dotychczasowego procedowania przez sądy powszechne w sprawie K.K..

Przechodząc do analizy decyzji podjętych w badanej sprawie przez SSN Pawła Kołodziejskiego, to w wydanym przez Sąd Najwyższy, w którego 1-osobowym składzie zasiadał SSN Paweł Kołodziejski, postanowieniu odmawiającym wstrzymania wykonania prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 28 października 2021 r., II AKa 217/21, nie użyto żadnych sformułowań świadczących o stronniczości Sędziego. Na s. 4 uzasadnienia postanowienia zaznaczono wręcz, że nie przesądza ono o treści przyszłego rozstrzygnięcia w przedmiocie wniosku o wznowienie postępowania, które zapadnie po jego rozpoznaniu.

Odnosnie do zarządzenia z 31 sierpnia 2022 r., to zgodnie z art. 544 § 3 k.p.k. w kwestii wznowienia postępowania sąd orzeka na posiedzeniu bez udziału stron, chyba że prezes sądu lub sąd postanowi inaczej. Tym samym decyzja o wyznaczeniu posiedzenia jako forum rozpoznania wniosku o wznowienie sama w sobie nie może być potraktowana jako okoliczność podważająca bezstronność

sędziego, chociażby obrońca był zdania, że sprawa powinna być rozpoznana na rozprawie. Taką okolicznością nie jest również wyznaczenie posiedzenia, które zgodnie z planem sesji ma trwać 10 minut. Ten czas dotyczy jedynie podjęcia i sporządzenia decyzji procesowej. Nie jest tajemnicą, że sędziowie wcześniej przygotowują się do każdej badanej sprawy. Dlatego ta okoliczność również nie może być potraktowana jako uzasadniająca w sposób obiektywny twierdzenie o bezstronności sędziego.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[as]